

AFRYKAŃSKI POMÓR ŚWIŃ REALNE ZAGROŻENIE

Co to jest afrykański pomór świń?

Afrykański pomór świń (ASF) to szybko szerząca się, zakaźna choroba wirusowa, na którą podatne są świny domowe oraz dziki. Ludzie nie są wrażliwi na zakażenie wirusem ASF w związku, z czym choroba ta nie stwarza zagrożenia dla ich zdrowia i życia. Najczęstszym sposobem zakażenia zwierząt jest bezpośredni lub pośredni kontakt ze zwierzętami zakażonymi. W przypadku terenów o wysokim zagęszczeniu gospodarstw utrzymujących świnię, rozprzestrzenianie się wirusa między gospodarstwami jest stosunkowo łatwe za pośrednictwem osób odwiedzających gospodarstwo, jak również przez zakażoną paszę, wodę, wyposażenie oraz skarmianie zwierząt odpadami kuchennymi (zlewkami).

W chwili obecnej liczne ogniska ASF występują na terytorium Federacji Rosyjskiej, na początku sierpnia 2012 roku wystąpienie tej choroby odnotowano na Ukrainie, a 21 czerwca br. na Białorusi. Prawdopodobne przeniesienie choroby na terytorium Ukrainy nastąpiło poprzez przywiezienie żywności z Federacji Rosyjskiej przez osoby przebywające tam na wakacjach.

W związku z powyższym, Główny Lekarz Weterynarii przypomina o surowych procedurach dotyczących wprowadzenia niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego do UE. Więcej szczegółów pod linkiem:

http://www.wetgiw.gov.pl/index.php?action=szczegoly&m_id=33&kat_id=1515

Jak rozpoznać afrykański pomór świń?

U świń mogą pojawić się następujące objawy:

- liczne upadki (obserwuje się również padnięcia dzików);
- sinica skóry uszu, brzucha i boków ciała, drobne, lecz liczne wybroczyny w skórze;
- duszność,
- pienisty wypływ z nosa;
- wypływ z worka spojówkowego;
- biegunka, często z domieszką krwi, wymioty;
- niedowład zadu; objawy nerwowe w postaci podniecenia, drgawek mięśni i skurczów kloniczno-tonicznych;
- ronienia.

Posiadacz zwierząt, który zauważył objawy nasuwające podejrzenie choroby zakaźnej, jest zobowiązany do natychmiastowego zgłoszenia podejrzenia choroby (obowiązek ustawowy obwarowany sankcją karną). Zgłoszenie należy przekazać do powiatowego lekarza weterynarii bezpośrednio albo za pośrednictwem lekarza weterynarii opiekującego się gospodarstwem lub właściwego miejscowo organu samorządu terytorialnego (wójta, burmistrza).

Zgłosiłeś podejrzenie afrykańskiego pomoru – co dalej?

Po dokonaniu zgłoszenia – do czasu przybycia urzędowego lekarza weterynarii – posiadacz zwierząt zobowiązany jest do:

- izolacji i strzeżenia w gospodarstwie wszystkich przebywających tam zwierząt;
- wstrzymania się od wywożenia, wynoszenia i zbywania produktów z gospodarstwa, w szczególności mięsa, zwłok zwierzęcych, środków żywienia zwierząt, wody, ściółki, nawozów naturalnych;
- nie wywożenia z gospodarstwa materiału biologicznego (nasienia, komórek jajowych, zarodków);
- uniemożliwienia dostępu osobom postronnym do pomieszczeń lub miejsc, w których znajdują się zwierzęta podejrzane o zakażenie lub chorobę.

Przywożona żywność zawierająca produkty pochodzenia zwierzęcego może zawierać patogeny powodujące niektóre choroby zakaźne zwierząt, w tym afrykański pomór świń.

Nie pozwólmy, aby choroby zakaźne zwierząt przedostały się do UE!

ZAPAMIĘTAJ!!!

Kraj, w którym wystąpi ASF, narażony jest na bardzo duże straty ekonomiczne w przemyśle mięsny oraz hodowli, powodowane upadkami świń, kosztami likwidacji ognisk choroby, a także wstrzymaniem obrotu i eksportu świń, mięsa wieprzowego oraz produktów pozyskiwanych od świń.

Główny Lekarz Weterynarii

**Szanowni Państwo
Producenci mięsa na
użytek własny**

Obowiązki spoczywające na posiadaczach zwierząt w przypadku uboju zwierząt z przeznaczeniem mięsa na użytek własny.

Obowiązki te wynikają z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz.U. Nr 207, poz. 1370).

Posiadacz zwierząt, co najmniej 24 godziny przed dokonaniem uboju zwierząt, z wyjątkiem drobiu lub zajęczaków, w celu produkcji mięsa, informuje Powiatowego Lekarza Weterynarii w Kaliszu o zamiarze przeprowadzenia uboju.

Informacja ta musi być przekazana drogą telefoniczną nr: 62 7572659, faxem nr:

62 7577412, bądź e-mailem na adres: sekretariat@piwkalisz.pl.

Informacja powinna zawierać:

1. Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierząt poddawanych ubojowi;
2. Gatunek i liczbę zwierząt poddanych ubojowi;
3. Numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych ubojowi;
4. Miejsce i termin uboju;
5. Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzania uboju;
6. Inne dane mające w celu ułatwienia kontaktu z informującym, np. nr telefonu informującego.

W przypadku uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz, informacja musi być przekazywana w formie pisemnego powiadomienia,

zawierającego dodatkowo oświadczenie o zagospodarowaniu na własny koszt materiału szczególnego ryzyka (SRM).

Materiałem tym jest:

1. Bydło do 6 miesięcy: migdałki, jelita od dwunastnicy do odbytu, krezka, stałe odpady powstające przy uboju i obróbce poubojowej mające kontakt z SRM.
2. Owce i kozy do 12 miesięcy: jelito biodrowe (kręte), śledziona, stałe odpady powstające przy uboju i obróbce poubojowej mające kontakt z SRM.
3. Owce i kozy od 12 miesięcy: czaszka łącznie z mózgiem i oczami, migdałki, jelito biodrowe (kręte), śledziona, rdzeń kręgowy, stałe odpady powstające przy uboju i obróbce poubojowej mające kontakt z SRM.

Powiadomienie takie należy przesłać na adres: Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Kaliszu, ul. Warszawska 63 a, 62-800 Kalisz.

Powiatowy Lekarz Weterynarii w Kaliszu przypomina, że za niespełnienie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny grozi kara pieniężna w wysokości od 100 do 2 000 PLN, oraz za wprowadzenie na rynek takiego mięsa od 1 000 do 5 000 PLN., zgodnie §1 pkt. 33) i 34) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 maja 2010 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr 93, poz. 600).

Zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz.U. Nr 207, poz. 1370), mięso świń poddanych ubojowi, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu na obecność włośni urzędowemu lekarzowi weterynarii. Nie dopełnienie tego obowiązku grozi mandatem karnym w wysokości do 500 PLN. na podstawie art. 118 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (Dz.U. z 2013 r. poz. 482 j.t.).

Warszawa, dnia 14 lutego 2014 r.

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

GLÓWNY LEKARZ WETERYNARII

Janusz Związek

Wiktor Szmulewicz

Prezes

Krajowa Rada Izb Rolniczych

ul. Wspólna 30,

00-930 Warszawa

Nasz znak: GIWz- 402-43/2014(6)

Dot. sprawy nr: -

pismo z dnia: -

Główny Prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych

Główny Lekarz Weterynarii przekazuje w załączeniu materiały informacyjne dla hodowców i producentów trzody chlewnej dotyczące afrykańskiego pomoru świń, przygotowane przez ekspertów z Zakładu Chorób Świń PIW-PIB w Puławach, z prośbą o umieszczenie ich na stronach internetowych Krajowej Rady Izb Rolniczych i Wojewódzkich Izb Rolniczych, a także kolportaż materiałów wśród rolników w celu rozpropagowania informacji o zagrożeniu, jakie stwarza wirus afrykańskiego pomoru świń.

z poważaniem
Wiktor Szmulewicz

Do wiadomości:

- Państwowy Instytut Weterynarii - Państwowy Instytut Badawczy w Puławach

Główny Inspektorat Weterynarii ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
tel.: (22) 623-20-88, fax: (22) 623-14-08, e-mail: wet@wetgiw.gov.pl, www.wetgiw.gov.pl

Afrykański pomór świń
Materiały szkoleniowo - informacyjne dla hodowców i producentów świń

Prof. dr hab. Zygmunt Pejsak, prof. dr hab. Iwona Markowska-Daniel
Krajowe Laboratorium Referencyjne ds. ASF
Zakład Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego
Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach
Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy, e-mail: iwonamd@piwet.pulawy.pl

Z powodu bardzo niekorzystnej sytuacji epizootycznej obserwowanej za wschodnią granicą Polski i realnego zagrożenia wystąpienia ognisk choroby w kraju, afrykański pomór świń (ASF) jest obecnie uznawany za najgroźniejszą chorobę świń. Z uwagi na realne ryzyko zagrożenia europejskiej hodowli świń chorobie tej poświęca się bardzo dużo uwagi także w Unii Europejskiej.

Afrykański pomór świń jest to nieuleczalna, wysoce zakaźna i zaraźliwa, wirusowa choroba świń domowych wszystkich ras oraz dzików. Pozostałe gatunki zwierząt są na zakażenie wirusem ASF niewrażliwe. Człowiek także nie jest wrażliwy na zakażenie wirusem ASF.

W związku z zakazem leczenia zwierząt chorych oraz brakiem szczepionek przeciwko ASF choroba zwalczana jest wyłącznie metodami administracyjnymi, poprzez wybijanie stad zakażonych i ze strefy zapowietrzonej. Z tego powodu wystąpienie przypadków ASF jest przyczyną niezwykle poważnych strat ekonomicznych ponoszonych przez hodowców i producentów świń, ale także przez budżet państwa. Są one związane zarówno z masowymi padnięciami zwierząt, kosztami eradykacji, jak i wypłatą odszkodowań, a przede wszystkim wstrzymaniem obrotu i eksportu świń, wieprzowiny, artykułów żywnościowych wyprodukowanych z mięsa wieprzowego oraz nasienia.

Występowanie, aktualna sytuacja epidemiologiczna

Po raz pierwszy ASF został stwierdzony i opisany przez Montgomerego, w 1921 roku, w Kenii. Na kontynencie europejskim choroba pojawiła się po raz pierwszy w 1957 roku, po jej zawleczeniu z Angoli do Portugalii. Z Portugalii wirus ASF przedostał się do Hiszpanii, a

następnie do innych krajów Europy. Na półwyspie iberyjskim ASF utrzymywał się endemicznie - w Hiszpanii do 1995 r., a w Portugalii do 1999 r.

W latach 70-tych i 80-tych ostra postać choroby wystąpiła także w Ameryce Środkowej (na Dominikanie, Haiti i Kubie) oraz Południowej (Brazylia).

ASF nigdy nie występował w Ameryce Północnej, Australii oraz Azji. W Polsce także dotychczas nie rejestrowano przypadków tej choroby.

Od czasu zwalczania ASF na półwyspie iberyjskim do czerwca 2007 r. występowanie ASF było ograniczone terytorialnie do krajów afrykańskich leżących na południe od Sahary oraz w Europie do Sardynii.

Od czasu opublikowania przez OIE, w dniu 6.06.2007 r. pierwszego raportu na temat wystąpienia choroby na terytorium Gruzji, wirus ASF został zawleczony do niemal wszystkich państw Kaukazu i na terytorium Federacji Rosyjskiej. Zgodnie z danymi rosyjskich służb weterynaryjnych od 2007 r. do chwili obecnej w Rosji stwierdzono 597 ognisk choroby, w tym 322 ognisk u świń oraz 233 ognisk u dzików. W 2014 r. wg. OIE w Rosji wykryto 4 nowe ogniska (3 u świń i 1 u dzików). Ponadto 31.07.2012 r. pierwsze ognisko ASF potwierdzono na Ukrainie, na Zaporozu, a 16.06.2013 r. wystąpienie ASF na swoim terytorium, w ok. Grodna (170 km od granicy Polski) potwierdziła Białoruś. Kolejne ognisko na Białorusi zarejestrowano 1.07.2013 r. w ok. Witebska (450 km od granicy Polski).

6.01.2014 r. na Ukrainie, w rejonie staniczno-łużańskim, wykryto obecność materiału genetycznego wirusa ASF u martwego dzika znalezionego w rzece Derkul w rejonie staniczno-łużańskim na Ukrainie, 4 m od granicy z Federacją Rosyjską. Region ten oddalony jest od wschodniej granicy Polski o ponad 1 100 km. Jest to pierwsze ognisko na Ukrainie od czasu zwalczania choroby na Zaporozu w 2012 r. 31.01.br. w tym rejonie potwierdzono kolejne ognisko ASF u świń w chlewni przyzagrodowej.

24.01 br. pierwsze ognisko ASF, poza ogniskami występującymi na Sardynii, wykryto na terytorium UE - na Litwie, przy granicy z Białorusią, u dzika odstrzelonego na terenie regionu solecznickiego w okręgu wileńskim oraz u dzika padłego w regionie orańskim w okręgu olickim, 70-80 km od granicy Polski.

Przedstawione dane wskazują jednoznacznie na realne zagrożenie zawleczenia choroby do Polski. Ryzyko zawleczenia wirusa ASF do Polski i UE zwiększa fakt podjęcia decyzji o całkowitej depopulacji dzików na Białorusi oraz depopulacji dzików do poziomu 10% obecnej populacji na Litwie.

W Polsce badania monitoringowe w zakresie ASF zostały wdrożone w 2011 r. Do chwili obecnej przebadano przeszło 17 000 zwierząt. W żadnej z przebadanych próbek od świń i dzików nie wykryto ani wirusa ani swoistych przeciwciał.

W związku z niekorzystną sytuacją epidemiologiczną w zakresie ASF za wschodnią granicą kraju niezbędne jest zintensyfikowanie działań szkoleniowych wśród hodowców i producentów świń ponieważ sukces w obronie kraju przed ASF zależy w istotnym stopniu od poziomu ich świadomości.

Czynnik etiologiczny

Czynnikiem etiologicznym choroby jest wirus ASF, który namnaża się przede wszystkim w komórkach odpornościowych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje znaczna oporność wirusa ASF na działanie czynników środowiskowych np. temperatury czy czynników chemicznych. Przykładowo w mięsie mrożonym od świń zakażonych wirus przeżywa 1000 dni, w mięsie suszonym - 300 dni, w mięsie solonym 182 dni, a w mięsie mielonym 105 dni. We krwi przechowywanej w temperaturze pokojowej zarazek utrzymuje się w stanie zakaźnym przez 10-18 tyg., a w kale - 11 dni. Wirus ASF jest także odporny na wysychanie i gnicie. Na terenie Hiszpanii stwierdzono obecność zakaźnego wirusa w zagrodach, w których wybito zwierzęta 4 miesiące wcześniej, w gnijących zwłokach pozostawionych w temperaturze pokojowej zachował on żywotność przez 18 tygodni, zaś w śledzionie zakopanej w ziemi przez 280 dni. W niskiej temperaturze wirus ASF jest żywotny i zjadliwy przez kilka lat, ciepło natomiast niszczy go relatywnie szybko: w temperaturze 55°C ginie po 45 min., a w temperaturze 60°C po 20-30 minutach.

Patogeneza

Najczęstszą bramą wejścia zarazka do organizmu jest przewód pokarmowy, zakażenie może nastąpić także przez drogi oddechowe, uszkodzoną skórę, przez odbył lub zakażone nasienie.

Po wtargnięciu do organizmu, wirus drogą naczyń krwionośnych i limfatycznych dostaje się w pierwszej kolejności do komórek odpornościowych tkanek, do których ma szczególne powinowactwo (migdałki, węzły chłonne zuchwowe), a następnie do innych narządów, w których namnaża się intensywnie, po czym ponownie wraca do układu krwionośnego, gdzie utrzymuje się aż do śmierci zwierzęcia.

Objawy kliniczne

Rozróżnia się postać nadostrą (charakteryzują ją nagłe padnięcia, bez objawów towarzyszących), postać ostrą, podostrą, przewlekłą oraz utajoną.

Najczęściej obserwowane objawy kliniczne ujawniają się dopiero 6 -10 dni po zakażeniu ASFV. Objawy kliniczne i przebieg choroby zależą od tego, jakie narządy uległy uszkodzeniu. Najbardziej dramatyczne objawy kliniczne i zmiany sekcyjne towarzyszą ostremu przebiegowi infekcji. Pierwszym i jedynym objawem klinicznym choroby jest wzrost wewnętrznej ciepłoty ciała do 41 - 42°C, któremu jednak nie towarzyszą inne symptomy. Gorączkujące świnie mają na ogół zachowany apetyt, poruszają się normalnie i tylko niektóre wykazują objawy podniecenia lub dużo leżą. Stan taki utrzymuje się przez 3-4 dni, tj. do momentu spadku wewnętrznej ciepłoty ciała poniżej normy, który ma miejsce zwykle 24 godziny przed śmiercią. Wtedy pojawiają się inne objawy kliniczne, które ulegają szybkiemu nasileniu i powodują śmierć zwierząt. Do najczęściej spotykanych objawów klinicznych, które powstają po spadku gorączki i poprzedzają śmierć zwierząt chorych, należą: sinica skóry uszu, brzucha i boków ciała, drobne, lecz liczne wybroczyny w skórze, duszność, pienisty i niejednokrotnie krwisty wypływ z nosa, zapalenie spojówek i wypływ z worka spojówkowego, biegunka, często z domieszką krwi, wymioty. U niektórych świń zakażonych sztucznie obserwowano objawy nerwowe. Maciory prośne z reguły ronią. Błony płodowe i skóra płodów wykazują często wybroczyny i wylewy krwawe. Wskaźnik zachorowalności i śmiertelności sięga do 100% zwierząt.

Zwalczanie

Dotychczas nie opracowano szczepionki przeciw ASF. Aktualnie zwalczanie choroby odbywa się wyłącznie metodami administracyjnymi poprzez wybijanie zwierząt chorych oraz znajdujących się w strefie zapowietrzonej.

Zwalczanie ASF polega w pierwszej kolejności na uniemożliwieniu wprowadzenia wirusa ASF na obszar kraju. Wprowadzenie ASFV do Polski jest możliwe poprzez:

1. przewożenie (przemyt) żywności przez osoby zza wschodniej granicy
2. skarmianie świń resztkami (małe stada);
3. środki transportu;
4. migrację zwierząt dzikich - zagrożenie głównie dotyczy woj. wschodnich (małe stada).

W przypadku przedostania się wirusa ASF na obszar kraju najważniejszym jest nie dopuszczenie do zawleczenia wirusa do stada świń. Za ochronę stada przed ASFV odpowiada

właściciel gospodarstwa. Aby nie dopuścić do wejścia wirusa do stada świń hodowca powinien bardzo solidnie zabezpieczyć chlewnię poprzez odpowiednie jej ogrodzenie, uniemożliwiające kontakt świń z dzikami, nie wpuszczanie na teren gospodarstwa pojazdów oraz postronnych osób, pilnowanie zmiany obuwia i odzieży przez osoby, które muszą wejść do chlewni, nie wykorzystywanie jako ściółki zanieczyszczonej słomy, etc.). Bardzo ważnym źródłem zarazy jest mięso, produkty mięsne oraz nie gotowane odpadki kuchenne i poubojowe, pochodzące od świń chorych lub nosicieli. Z tego powodu należy bezwzględnie przestrzegać zakazu skarmiania zlewk kuchennych. Hodowcy świń nie powinni brać udziału w polowaniach, a jeśli to robią powinni koniecznie pamiętać o dezynfekcji sprzętu łowieckiego.

W związku z zagrożeniem ASF właściciel powinien codziennie wnikliwie obserwować swoje świnię, włącznie z oceną apetytu i objawów gorączki. Jeżeli hodowca stwierdza objawy zwiększonych zachorowań i padnięć świń, natychmiast powinien zawiadomić powiatowego lekarza weterynarii, bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego lekarza, wójta lub burmistrza.

Należy podkreślić, że właściciele świń nie powinni obawiać się zgłaszania podejrzanych przypadków zachorowań świń ponieważ w przypadku stwierdzenia ASF i likwidacji stada właściciel otrzymuje pełne odszkodowanie z budżetu państwa.

Podsumowanie

Wprawdzie w naszym kraju dotychczas nie rejestrowano przypadków omawianej choroby, jednakże, ze względu na dokonujące się na świecie gwałtowne zmiany w postaci postępującej globalizacji, zacierania się granic państwowych, intensywnego przemieszczania się ludzi, wzrostu wymiany towarów z wieloma państwami na świecie, a szczególnie z uwagi na niekorzystną sytuację epidemiologiczną w zakresie ASF obserwowaną za naszą wschodnią granicą, potencjalne zagrożenie tą zarazą jest większe niż kiedykolwiek w przeszłości. W związku z tym hodowcy i producenci świń muszą dysponować niezbędną wiedzą w omawianym zakresie oraz zachować szczególną czujność i ostrożność.

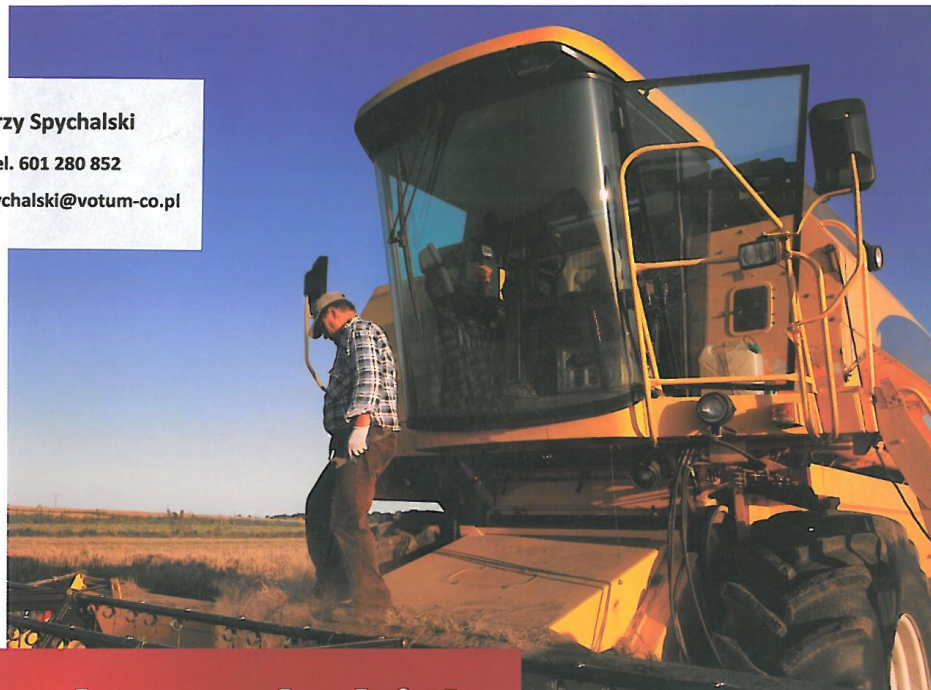
**PRAWO DO PEŁNEGO ODSZKODOWANIA I ZADOŚĆCZYNIENIA PRZYSŁUGUJE
ROLNIKOWI, RODZINIE ORAZ OSOBIE, KTÓRA UDZIELAŁA POMOCY SĄSIEDZKIEJ!**

Intensywność oraz ilość wykonywanych prac, ciągła styczność z maszynami rolniczymi, konieczność przemieszczania się oraz szkody w uprawach sprawiają, że to właśnie mieszkańcy obszarów rolniczych i wiejskich, odczuwają najdotkliwiej skutki braku lub niewystarczającego odszkodowania w wyniku doznanych strat – materialnych, finansowych i zdrowotnych.

Jerzy Spychalski

tel. 601 280 852

jerzy.spychalski@votum-co.pl

Rolnik mądry po szkodzie!

TWOJE PRAWO DO PEŁNEGO ODSZKODOWANIA!

Poszkodowany ma prawo dochodzić odszkodowania z tytułu:

- ✓ OC komunikacyjnego,
- ✓ OC rolniczego,
- ✓ obowiązkowego ubezpieczenia upraw.

Skontaktuj się z nami, i sprawdź jak możemy Ci pomóc!

www.votum-sa.pl

bezpłatna infolinia **800 217 417**

DLACZEGO JESTEŚMY NAJLEPSI W TYM CO ROBIMY?

Uzyskujemy najwyższe odszkodowania:

- nawet 1 mln zł samego zadośćuczynienia za obrażenia ciała,
- nawet 450 tys. zł zadośćuczynienia i odszkodowania za utratę najbliższych członków rodziny,
- nawet 290 tys. zł odsetek za opóźnienie ubezpieczyciela.

Gwarantujemy najwyższe bezpieczeństwo:

- spółka giełdowa nadzorowana przez Komisję Nadzoru Finansowego,
- roszczenia naszych Klientów są objęte ochroną do kwoty 2 mln zł wynikająca z naszego ubezpieczenia OC,
- to Ty decydujesz o wytoczeniu procesu przez naszą kancelarię lub zawarciu ugody.

Zapewniamy największe możliwości:

- największa na rynku ilość przeprowadzonych postępowań odszkodowawczych i procesów,
- najwyższa na rynku suma odszkodowań uzyskanych od ubezpieczycieli,
- największy udział w rynku – co trzeci Klient kancelarii odszkodowawczych wybiera VOTUM S.A.

DLACZEGO NASZA UMOWA JEST NAJKORZYSTNIEJSZA?

Z nami wydane pieniądze wrócą do Ciebie w całości:

- VOTUM nie pobiera wynagrodzenia od uzyskanych zwrotów kosztów leczenia, rehabilitacji i sprzętu ortopedycznego,
- VOTUM nie pobiera wynagrodzenia od uzyskanych zwrotów kosztów związanych z pogrzebem,
- VOTUM nie pobiera wynagrodzenia od uzyskanych nieskapitalizowanych rent.

Dzięki nam zyskujesz najszerszą obsługę, bezpieczeństwo i wygodę na każdym etapie sprawy:

- nie musisz sam zebrać całej dokumentacji – podejmujemy działania zmierzające do ustalenia sprawcy, jego ubezpieczyciela oraz wszystkich dowodów pozwalających uzyskać najwyższe odszkodowanie,
- nie musisz godzić się na warunki ubezpieczyciela – w ramach naszej umowy masz zapewnioną reprezentację w procesie sądowym,
- Ty decydujesz czy odszkodowanie jest wystarczające – decyzję o wytoczeniu procesu lub zawarciu ugody podejmuje u nas Klient.

Ponadto zapewniamy Ci uczciwe i transparentne warunki wynikające z przepisów prawa:

- cenę podajemy z uwzględnieniem podatku VAT, w rzeczywistej stawce BRUTTO,
- nie stosujemy jednostronnych kar umownych, ani opłat manipulacyjnych za prowadzenie sprawy bez efektu,
- zapewniamy możliwość składania reklamacji, jeżeli jakość naszych usług nie będzie odpowiadała Twoim oczekiwaniom.

- ✓ **Dbamy o bezpieczeństwo finansowe Twoje i najbliższych.**
- ✓ **Wierzimy, że każdy zasługuje na sprawiedliwe odszkodowanie.**

ul. Wyścigowa 56i
53-012 Wrocław
Dział Obsługi Klienta
tel.: 71 33 93 400

PRZEDSTAWICIEL REGIONALNY

www.votum-sa.pl

bezpłatna infolinia **800 217 417**